

A'

JÓ MAGYARHOZ.

P E S T E N

Nyomtattatott Lindauer János Könyv-áros-
nak költségével, 1790.

Szert tettél Kintsedre vitéz Magyar Nemzet!
Mellynek veszedelme romlást csak nem nemzett.
Ládd, mennyire érhet a' Törvénynek útja,
Egyedül ez minden Igazságnak kútja.
Úgy-é könyörgésnek nagy a' tehetsége?
Nem minden találmány a' Törvény' mentsége.
Sok zokogásaid, panaszid, 's kérésid,
A' gánts-vetéseknek bölts utól-érésid,
A' tsal-'s lefs-állásnak szemedbe jutása,
Írigy keleptzének torkodik nyujtása,

Neki fízánt fízivednek bátor jelentése,
Számptalan izromban vérednek öntése,
Rettenetes erőd, roppant győzedelmid,
Nagy fízívvel föllül múlt zápor veszedelmid,
Sebeidről - való meg-emplékezéfed,
Az orvofság iránt tett ügyekezéfed,
Hazád' gazdag vólta, Nemed' dütsősége,
Markod' keménysége, karod' erőfsége,
Agg Törvényeidnek régi Méltósága,
Szenytelen érdeme, 's fízent hathatósága,
Második JÓSEFnek Tettei bánáfa,
Uj Rendeléfinek mind vízfíza-vonáfa,
Terhes Igáidon fízánakodó fízíve,
Tudván, hogy Te vóltál hatalmának Híve,
Ezek térítették újjolag kezedre
Kíntsedet, és újj fényt hoztak Nemzetedre.

Már most elmélkedjél, mit köllefsék tenned,
Jól válassz-meg, a'-mit kezébe kell vened.
Nemde derül az ég, de homályban-is megy?
Szép fokszor hajnal, 's dél, de déllel est nem egy.
Jó üdö érheti az esti villámot,
Öröm követheti a' jajos hullámot.
Ma ragyog a' Tfillag, de hólnap sötét lesz,
És minden jó kedvet hamar komorra' tesz.
Véletlen esetek szokták embert érní,
Nem szokott a' fok bú tölünk megszűze térni.
Reggel dalját fújja a' Pásztor, 's vig nagyon,
De alkonyottaig meny-kö veri agyon.
Ritkán veszt a' Játzó, hogy ha mértékletes.
Nem vak a' fzerentse, mikor tökéletes.
Ha tsendes a' tenger, parthoz jut az hajó,
Tsavarog ellenben örfája ha nem jó.
Hobot hány tengerünk, el-is tört kormányunk,
El-ill hajónk, ha tsak vas-matskát nem hánvunk.

Ez lehet Segítőd egyedül, és nem más.
Mi hafzna ellene bátran fegyverkezni?
Tőle vett fok Jókról meg-fem emlékezni?
Hál'adatlan szív ez, melly büntetést véfzen,
Ha ötet nem kéred, nagy veszély vár készen,

Az hértelenség vólt mindenkor romlásod,
Magad ellen menés, fogytod és omlásod.
Fújni köll a' leveft, azután meg-enni,
Törteni a' fegyvert, hüvelben úgy tenni.
Rántás nélkül nem jó asztalon az étel,
Bizonytalan végű az hértelen Tétel,
Nyavalya: só 's főzés nélkül enni az húft,
Vízze lotsolja-meg hajós a' száraz gúft,
Hofszat vonyit akkor nehéz evedzője,
Úgy léfzen hajója az habok' gyözője.

Egy szóval mindennek útja, módja nagyon,
Melly nélkül kétséges folyamata nagyon.
Neveti a' Szomféd, ha fogyaszto magad',
Erötlenségedkor ő majd fegyvert ragad.

Az Ország' Nagyait szükség mind el-járni,
Tanátsot, és eröt Tölök böltsen várni,
Öket a' tett tzelától nem lehet el-zárni,
Mert fogsz a' veszélynek kaput reád tárni,
Ök-is Hazafiak, házokat nem gyújtják,
Sött Igazságodat a' Fölségnek nyújtják,
Ök-is tekintenek bizony Hazájokra,
Fejenként, vérenként édes Magzatjokra.
Tüzet, a'-mint lehet, hidd-el gyorsan ójtják,
Tsomót a' nyakokra a' Fényért nem fojtják.
De mértékbe vetik előbb, a' mit tesznek,
Tudván,

Tudván, hogy így báuván, tsal - horgot nem
esznek.

Elmélkedve szükség mindenekhez látni,
'Törvényt, igazságot el-nem kell múlatni,
Isten' ennek Feje, Istenhez kell menni,
Erőt, bizodalmat kegyelmében tenni.
Akár ki lesz a' Fő, Hozzá folyamodni,
A' pajkos belzédet meg-fem kell álmadni.
Morgódást, boszszú szót Elötte le-nyelni,
Minden kérdésekre eszellen felelni.
Az öfi Jussunkat értésére adni,
Fejedelmi Székét de meg-nem támadni.
A'-miben az Ország véréhez szegődött,
Vére az Országhoz törvényként esküdött,
Azt engedelmeszen Tőle meg-kívánni,

Ezt ha nem telzi-meg, lehet másként bánni,
Még is az Hivséget neki köll szentelni,
Egyébként hafztalan dühöfséggel telni.
Ha mozdúlnod köll is, Törvény mellett moz-
dúlj,
Ha igazságot látz, ahöz bizváft fordúlj.

Halkal fiefs Magyar, hogy el-jufs tárgyodra,
Az igaz mozdulás nem válhat károdra.
Erödhöz a' rerhet szükség mértékelní,
Ofztán könnyyen lehet emelésre kelni,
Öregek' tanátsán jární ügyekezzél,
Minden dolgaidban arról emlékezzél.
Ne tartsad leg-jobbnak, a'-mit magad gondolíz,
Adj Vénnek, 's Tanúlnak tífzteletet, ha szóllíz.
Vénekben a' Tanáts, Értelem, és Elme,
Minden

Minden okos népnek egy ez az Értelme.
Ne torkold-bé, ha szól a' Vén másként mint Te,
A' természet, 's érdem minket erre inte.
Értsd-meg az okait, latba tedd tieddel,
Ha jobbak, váltsad-fel magad-meg-hitteddel.
Egyet-értetlenség veszti az Országot,
Pör, patvar, pártolás ront minden Józságot,
Ahoz tartsad magad', a'-mit a' Törvény kér,
Erre pözsdüljön-fel benned minden vér, 's ér.
Nyisd-ki febeidet, beszéld-el forfodat,
Mihelyt esmérheted való Orvosodat,

A' kért orvoslásnak tőled meg-fogáfa,
Ordító ágyúknak ellened morgáfa
Fejed' óltalmazni ha talán kinfzerít,
A' védelmezésnek tegyed vitéz szzerit,

Egy szívvel, Lélekkel, Ellen-vetés nélkül
Erőd', 's tehetséged' vedd szükséges fékül.
Házát, vérét, magát ki-ki óltalmazza,
Hogy a' vasas rabság mérget ne halmazza.
Erre mozdít Hazád' igaz szívetete,
Erre a' szabadság' finom öltözete,
Erre Hazafiság, erre a' Pólgárság,
Erre a' természet, erre a' Magyarság,
Erre az Hazában köztünk fűött barátság,
Légyen ez Oláság, Rátzság, vagy Horvátság.
Börében fog állni ennek úgy mint annak
A' fegyver, ha egyszer tűz, vas fején vannak.
Keress orvofságot, hol, 's a'-minőt lehet,
Motskot azért vagy szennyt rád senki sem kenhet,
De itt-is a' Törvény legyen tsak előtted,
A' motskos dühöfség ne habzon fölötted.

Én ugyan reménylem, ment lészel e' rofztól,
Éltétől, Javától fenkit meg-nem fosztol.
Reménylem, a' Király Törvényed' nem rontja,
Illy bötsös Népének vérét ki-nem ontja.
Fogadd tanátsomat, tedd, a'-mit fel-tettem,
Lám fajnos ügyödet nyilván említettem.
Meg-hallgat az ISTEN, meg-hallgat a' Fölség,
Mert népének Attya, nem pedig ellenség.
Igen tud a' Király igaz, 's kegyes lenni,
Nem szokott kárára népének ő menni.
Bóldogságát szokta mindenkor keresni.
Nyomorodott ügyét nem örvendi lesni.
Érti, hogy jó karban ha van az ő népe,
Bóldog Országlásnak ez az igaz képe.
Paizsunk mindenkor vólt Isten' ótalma,
Védelmező Erönk, mennyei Hatalma.
Most-is tehát ebben bizodalmat tegyünk,
Első Királyunktól tellyes példát vegyünk.
